

لطفاً به همه ابزارها دست بزنید!

گزارشی از دبستان هوشمند شهرستان جم

علیرضا منسوب بصیری

وارد مدرسه که شدیم، همزمان یک گروه دیگر نیز برای بازدید آمده بودند و مدیر مدرسه خانم رنجبران در اتاقش میزبان آن گروه بود و به سوالات آن‌ها پاسخ می‌داد. از این‌رو با هماهنگی معاون مدرسه خانم قلی‌زاده سری به گوشوه‌کنار مدرسه زدیم و به کلاس‌های درس، کارگاه و آزمایشگاه سرک کشیدیم.

آزمایشگاه مدرسه امکانات کامل و خوبی داشت. همه چیز در دسترس دانش‌آموزان بود و نحوه نشستن شاگردان هم به صورت گروهی و دور هم بود. در گوششه‌ای از آزمایشگاه یک دستگاه رایانه متصل به تخته تعاملی (هوشمند) همراه با تجهیزات متفاوتی که در کلاس‌های درس دیده نمی‌شد، وجود داشت. این وسیله متفاوت «ویژو‌آلایزر^۱» نام داشت؛ دوربینی قوی برای تصویربرداری از اشیای نزدیک با قابلیت اتصال به میکروسکوپ. زمانی که معلم آزمایش می‌کرد، دوربین تصویر فعالیت او را روی تخته کلاس منعکس می‌کرد.

معلم آزمایشگاه مدرسه درباره استفاده از ابزارهای دیجیتال مدرسه گفت: «از هر کدام از این ابزارها متناسب با آزمایشی که بچه‌ها دارند، استفاده می‌شود. اتصال بر خط (آنلاین) به اینترنت خیلی به ما کمک می‌کند. برای مثال، وقتی درس «کلیه» رامی‌دهم، مولاز (مدل) کلیه توی کلاس در دست بچه‌ها می‌گردد و همزمان من از سایتهاهی گوناگون مطالب مفید و فیلم‌های مرتبط با کلیه را انتخاب می‌کنم و برای بچه‌ها نمایش می‌دهم. یا اگر آزمایشی را باید انجام دهم که قرار است بچه‌ها فقط مشاهده کنند، از ویژو‌آلایزر کمک می‌کیرم و تصویر آن را روی تخته کلاس می‌اندازم. معمولاً بچه‌ها در این سن سوال‌های متفاوت و زیادی می‌پرسند که من برای پیدا کردن جواب به کمک خود آن‌ها از اینترنت استفاده می‌کنم.»

در کلاس درس، بچه‌ها از داشتن تخته تعاملی (هوشمند) و اتصال به اینترنت، خیلی راضی

اشاره ↗

«رشد مدرسه فردا» در نظر دارد، گزارش‌هایی از مدارس گوناگون کشور که در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات موفق بوده‌اند، داشته باشد. ما را به مدرسه خود دعوت کنید، دعوتان را بی‌پاسخ نمی‌گذاریم. نوشتۀ زیر گزارش بازدید آقای علیرضا بصیری از یکی از مدارس هوشمند منطقه «عسلویه» در استان بوشهر است.

سفر صبح زود از فرودگاه مهرآباد به عسلویه آغاز شد. در هوای گرم عسلویه، با راننده‌ای خون‌گرم به سمت منطقه کوهستانی جم راه افتادیم و سر راه هم از بذر تاریخی «سیراف» گذر کردیم تا به دبستان هوشمند شهرستان پرديس جم رسیدیم. وقتی معلم علوم باشید و برای تهیه گزارش به مدرسه هوشمند بروید، اولین جایی که سراغ خواهید گرفت، آزمایشگاه علوم است.

**در دبستان
هوشمند
شهرستان
پرديس جم،
استفاده بچهها
و معلمان از
ريانيه به جا و
به موقع بود.
مدرسه هيچ
اصراری نداشت
كه شاگردان
كارهایشان
را از طریق
اینترنت و ریانه
انجام دهند.
دانش آموزان
پوشش کار واقعی
داشتند و
فعالیت هایشان
را روی کاغذ
ثبت می کردند**

ياد می‌گیرند. در دبستان هوشمند شهرستان پرديس جم، استفاده بچهها و معلمان از ریانه بجا و به موقع بود. مدرسه هیچ اصراری نداشت که شاگردان کارهایشان را از طریق اینترنت و ریانه انجام دهند. دانش آموزان پوشش کار واقعی داشتند و فعالیت هایشان را روی کاغذ ثبت می کردند. اما معلمان تشویق می شدند که و بلاگ به روز نگه دارند. به گفته معاون مدرسه را به لحاظ محتوایي

بودند. آن‌ها می‌گفتند: «برای حل مسئله‌های ریاضی تخته هوشمند به ما خیلی کمک می‌کند، چون کار را راحت می‌کند. مثلاً با گونیا و نقائمه تخته تعاملی (هوشمند) کار ما خیلی آسان تر می‌شود. یا برای پرسش‌ها و بخش تحقیق کنید کتاب علوم، با راهنمایی معلم از اینترنت کلی مطلب جدید پیدا می‌کنیم. تازه از کتابخانه آریا که کتابخانه‌ای دیجیتالی است و همراه متن کتاب، فیلم و صدا دارد، استفاده می‌کنیم. سؤالات را روی تخته تعاملی جواب می‌دهیم. برای دیکته نوشتن هم خیلی خوب است.» از بچه‌ها پرسیدم: «سرکلاس هر کسی می‌تواند از اینترنت استفاده کند؟»

پاسخشان این بود که در کلاس فقط معلم به طور مستقیم به شبکه دسترسی دارد و از آن برای ما مطلب دریافت می‌کند. اما در سایت مدرسه و در زمان‌های بعد از مدرسه، دانش آموزان هم می‌توانند برای تحقیق‌هایشان و کارهایی که دارند، از اینترنت استفاده کنند. یکی از دانش آموزان در پاسخ این سؤال من که: «آیا پس از دیدن فیلم‌ها و مطالبی که معلمتان از اینترنت می‌گیرد، بحث هم می‌کنید؟» گفت که عموماً معلم‌شان از آن‌ها می‌خواهد، از آنچه یاد گرفته‌اند، پاورپوینت درست کنند و وقتی آن‌ها اسلاید پاورپوینت درست می‌کنند، درس را بهتر

الان که عادت کرده ایم، دیگر سختی ندارد.»
مسئولان مدرسه هم از اینکه در آموزش مدرسه از ابزارهای نوین استفاده می شود، خیلی راضی بودند و فقط انتظار بیشتری از معلمانتشان برای تولید محتوا و به روز نگهداشتن سایت مدرسه داشتند.

گزارش که تمام شد، سوار خودرو شدیم و از مسیر کوهستانی جم به سمت سواحل نیلگون خلیج فارس برگشتمیم. فرصت خوبی بود تا بایکی از دوستانم در یکی از شهرستانهای کوچک آن منطقه دیداری تازه کنم. به او که گفتم از مدرسه پر دیس جم بازدید کرده ام، با حالتی خاص گفت: «وضع آن مدرسه را به مدارس استان بوشهر تعیین نمده... آنجا یک مدرسه تهرانی است که شرکت نفت درست کرده و همه چیزش مثل مدارس تهران است.»

با خودم گفتم، کاش در مدارس تهران هم مثل آنجا از تمام امکاناتشان استفاده می کردند. در تهران مدارس زیبادی هستند که امکانات فراوان آنها جنبه دکوری دارد. حتی همین مجله رشد مدرسه فردا که مخاطبان شهرستانی آن بازخوردهای خوب و امیدوارکننده ای به ما می دهند و هر ماه منتظر شماره جدید آن هستند، در تهران کمتر خوانده می شود و خیلی ها آن را نمی شناسند!

بر خط (آنلاین) دو هفتگی و تمریناتی که از طریق سایت مدرسه در اختیار دانش آموزان قرار می گیرند، از دیگر کاربردهای فناوری اطلاعات در مدرسه پر دیس هوشمند جم است.

سؤالی که من تقریباً از همه معلم های مدرسه پرسیدم این بود: «آیا این شیوه کار و اینکه مجبور هستید زیاد از رایانه و تخته تعاملی (هوشمند) استفاده کنید، سخت نیست؟» برایند جواب آنها این بود: «ابتدا به نوعی سخت بود، اما مزایای آن ما را ترغیب کرد که بیشتر از آن استفاده کنیم و

**در تهران مدارس زیبادی
هستند که امکانات
فراوان آنها جنبه
دکوری دارد. حتی همین
مجله رشد مدرسه فردا
که مخاطبان شهرستانی
آن بازخوردهای خوب
و امیدوارکننده ای به ما
می دهند و هر ماه منتظر
شماره جدید آن هستند،
در تهران کمتر خوانده
می شود و خیلی ها آن را
نمی شناسند!**

۱. Visualizer

پی‌نوشت

